

[Socialministeren]

Bevillingsteknisk er der tale om en udgift, der hører under det lovbundne udgiftsområde. Bevillingen er blot et udtryk for den udgift, der skønnes med uændrede fripladsgrænser. Udgiften er således ikke styret gennem bevillingsskønnet, men gennem de lovregler, som gælder for fripladser. En ændring af fripladsgrænserne vil derfor kræve tilslutning fra bevillingsmyndighederne.

Til økonomiministeren (28/8 78) af:

Alfred Hansen (DR):

»Kan ministeren acceptere, at hans ledende embedsmænd henvender sig til andre ledende embedsmænd i centraladministrationen og kræver repressalier over for ansatte, der ytrer sig om en offentlig institutions handlinger, når disse må antages at ligge på grænsen af – eller måske ligefrem uden for – denne institutions lovhjemmel, og finder ministeren det rimeligt at tvangsforflytte den pågældende embedsmand fra sit hidtidige arbejdsområde?«

(Spm. nr. 1174).

Begrundelse.

Politiken søndag den 27. august 1978 omtaler, at en embedsmand i administrationsdepartementet er blevet tvangsforflyttet til en anden afdeling efter opfordring fra rigsstatistiker N. V. Skak-Nielsen. Grunden til rigsstatistikeren henvendelse til departementschefen i administrationsdepartementet var, at den pågældende embedsmand i artikler og kronikker i dagspressen havde rejst kritik af Danmarks Statistiks indsamling af CPR-numrene på kommunernes socialklienter til brug for bistandsstatistikken.

Vissenbjerg kommune på Fyn startede i forsommeren 1977 debatten ved at nægte at udlevere CPR-numre på kommunens socialklienter. Siden da har flere kommuner indtaget samme standpunkt.

Flere jurister har tvivlet på, om Danmarks Statistik har lovhjemmel til at kræve CRP-numre udleveret, senest lektor, cand.jur. Jørgen Jepsen i en artikel i Politiken den 26. august 1978.

Forhenværende justitsminister Karl Hjortnæs udtalte sin tvivl om lovhjemmelen til Politiken den 7. juni 1977.

Ifølge Politiken den 19. juni 1978 udtalte formanden for Københavns amts tilsynsråd, amtmand B. H. Rossel: Jeg er ikke 100 pct. overbevist om, at vi på basis af det nuværende lovgrundlag kan gribe ind og tvinge kommunerne.

Ligeledes har andre fagfolk udtalt sig, f. eks. Dansk Socialrådgiverforening. Det er meget betænkeligt, at der gives embedsmænd mundkurv på, når de udtaler sig til offentligheden og dermed til folketinget om de virkelige forhold i lovgivningen.

Besvarelse (4/9 78):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Det stillede spørgsmål lader sig ikke besvare umiddelbart, idet det refererede handlingsforløb ikke dækker det faktisk passerede, som jeg gerne skal give en udførlig redegørelse for.

Jeg må indledningsvis slå fast, at Danmarks Statistik ikke har handlet uden for eller blot på grænsen af sit lovgrundlag, og at rigsstatistikerens ikke har krævet repressalier over for den pågældende medarbejder i administrationsdepartementet. Rigsstatistikerens har alene over for dettes chef tilkendegivet Danmarks Statistiks vurdering af medarbejderens egnethed til i fremtiden at behandle sager, der vedrører Danmarks Statistik.

Når situationen i juni 1978 var således, at rigsstatistikerens følte sig nødsaget til at foretage en sådan henvendelse til administrationsdepartementet, stod det i forbindelse med den pressekampagne, som den medarbejder i administrationsdepartementet, som spørgsmålet hentyder til, gennem måneder havde ført i en række dag- og ugeblade på lands-, regional- og lokalplan.

Kampagnen var baseret på urigtige anbringender, bl. a. gående ud på at Danmarks Statistik gjorde sig skyldig i misbrug af personnummersystemet. At hans argumentation, der vedrører den under etablering værende bistandslovsstatistik og anvendelse af personnumre i denne forbindelse, er uholdbar, er klarlagt for folketinget bl. a. gennem svar på spørgsmål nr. 686 fra 1978.

Som det vil være bekendt, foretog retsudvalget i forbindelse med behandlingen af lov om offentlige registre en vurdering af hele spørgsmålet om afgivelse af oplysninger fra social- og sundhedssektoren. Udvalgets fler-